

Fastelavns-Revuen i Dragør blev en dundrende Succes! 1925.

Paa talrige Opfordringer gentages Revuen for sidste Gang paa Mandag.

Revuen refereret og kristiseret af Dr. phil. LUDVIGSEN, Dragør.

Lad os sige det straks — uden Omsvøb, uden smaalig Kritik over et Vers hist og her, en Replik nu og da: Det blev en straalende Succes fra først til sidst — en rigtig Dragør Revue, der næsten overgik de gode, gamle Zangenbergske. Her var ikke alene mange fornøjelige,

nok af Amagerbanen, indbyder han Sofus Prop, Skopudser, Handymand etc., senere Inspektør for Dragør Idrætspark, til at tage en lille Svipetur med hjem til Honolulu, og ogsaa den unge sørgmuntre Litterat følger med — og finder sin lille Dragørpige, der stadig gaar

ikke, at det vil vække Jalousi, naa jeg særlig fremhæver Tidligop, Daglig Rejsende i 1. Servering, Negertrioen i 2. Servering med de fjollede Dansespræl — og i 3. Servering den smukke Hyldestsang til Boldklubbens Formand, Rich. Andersen. Den var virkelig en Oplevelse i vor ellers saa „lamme“ Tid; her maatte Folk give blankt op — overgive sig paa Naade og Unaade — det var ligefrem vidunderligt at opleve — og saa var det velfortjent som noget; Dragør By skylder ham denne Hyldest for hans mægtige og uegennyttige Arbejde

harmløse Viser og Sange, men der var ogsaa Handling i den, selv om det var Synd og Skam, at det lyriske Element var trængt lidt for stærkt i Baggrunden; thi det gør altid saa godt midt i al Latæren at føle den rent menneskelig-lyriske Understrøm, der stadig piller lidt ved Hjerterødderne.

Antydninger var der jo; de skulde blot have været understreget lidt mere; det blev kun ved smaa Tiløb, som da den unge Litterat taler om sin Sorg over at have mistet sin lille Dragørpige, som han havde kendt fra de var smaa. Her skulde vi have haft en Klagesang saa rørende, at ikke én af os havde haft tørre Øjne.

Hendes Fader var Skipper, havde paa en Sejlur taget Kone og Barn med; siden havde man ikke hørt hverken om Skib eller Skipper. Men saa faar Honolulu Trafikminister, der arbejder stærkt paa en Modernisering af Honolulu Trafikvæsen, den Idé ved Selvsyn at ville sætte sig ind i den fortræffelige Ledelse og Nyorientering ved Amagerbanen, hvis Ry — tak-

og længes og venter paa Skibslejlighed til Dragør.

Hvad kan man saa forlange mere!

Revuen er i 3 Serveringer, og man mærker nok, for hver ny Ret, der serveres, at det er en rigtig Kok, der staar for Køkkenet: Suppe, Fisk og Steg — og saa Brande-

Revuens Instruktør, Hr. Osw. Wallinie.

re i Massevis til at lette paa Fordøjelsen og som Dessert, og alt sammen for den billige Pris af Kr. 2,50 — uden Skat — — med Skat Kr. 5,00 — for de dyreste Pladser.

Og det skal siges, at der ikke var sparet hverken paa Peber eller Salt eller andre Krydderier i alle de mange Viser og Sange, som det ustandselig haglede ned med, at man neppe havde grinet ud, før man maatte paa den igen, og af de fleste Sange maatte der gives ikke blot et enkelt, men to-tre-fire Vers da capo, saa der var hele Aftenen igennem den rette Stemning og Forstaaelse paa begge Sider Rampen. Det vil derfor næsten være Synd at fremhæve nogen af de optrædende paa de andres Bekostning; iøvrigt skal jo en Revue mere end noget andet ses og høres og ikke kun ses; men jeg haaber dog

for de Unge gennem Boldklubben.

Men jeg vil ogsaa have Lov til at omtale de to „tørre“ pensionerede Portører fra Amagerbanen, som de staar der, gaar og kommer, paa Kryds og tværs af hinanden, og fortæller om alt det, der kunde gøre sit til, at der blev godt at være i Dragør By.

Ellers var der ingen, der gik Ram forbi, hvor der blot var Ram at faa — og altsammen saa lidet saarende og krængende og — uendelig morsomt og fornøjeligt sat op, at jeg tror, denne Aften maa regnes til en af de allerbedste, vi længe har haft i Dragør, selv om Temperaturen i Salen efterhaanden blev lidt vel „honolulusk“.

Lad os derfor ogsaa haabe, at det ikke bliver ved disse 2 Aftener; den Revue maa kunne trække endnu et Par Gange, og inviter saa Driftsbestyreren og hele Amagerbestyrelsen med som Tak for det glimrende, skønt ufrivillige Forspil, de leverede, ved at lade 7¹⁰ ankomme ½ Time — 100 Pct. — for sent til Dragør med vor Musik; det var den bedste Optakt, man kunde ønske sig; det mærkede man ogsaa paa Publikum, der fandt det ganske i sin Orden; kun „Peter“ syntes alt „Krudt“ at være gaaet af, da han modtog den sørgelige Efterretning; aldrig har jeg set et Overskæg hænge saadan; det skulde da være paa de gamle Kinesere paa de gammeldags Tedaaser. Men da saa endelig Musikken ankom, kan det nok være, der kom Liv i ham, og det skal have været til et godt Stykke hen paa Morgenstunden.

Til Slut skal ogsaa Instruktøren have sin Del af Æren; det hele var sat godt op, saa godt som vore smaa Forhold tillader det, og der var den rette Fart og Form over det, hvilket jo ogsaa gav sig Udslag i de mange Buketter, som de forskellige optrædende og ikke mindst Instruktøren fik. Dr.

Fra venstre til højre: Esfer, Evar Jøen, Johnny Larsen, Kromann, Folmer Madsen, Arthur Jensen, Vera Bidstrup, Rigmor Skovstrøm, Verner Ribber, Kaj Holbech.

1925

Fra 3. Akt. De fornøjelige Amagergilde. Fra venstre til højre: Vera Bidstrup, Carl Frandsen, Einar Jensen, Jens Kromann, Jenny Larsen.

være Radioen — ogsaa er naaet den lille skønne Ø, og en skønne Dag ankommer han — trods Modvind — med Følge til Dragør, hvor der selvfølgelig beredes ham en borgerlig Modtagelse.

Og da han har faaet mere end

Sangforeningen
som ikke har ladet høre fra sig i længere Tid, har nu bestemt at ville tage Revanche, og vise Folk herude, hvad de kan. Med det Formaal for Øje erfarer vi, at det i disse er blevet bestemt, at Foreningen vil afholde en stor Koncert paa Strandhotellet 1. Paaskedag, d. 12. April. Lærer Andersen skal have sat et meget lødigt Program sammen baaede med Musik og Sang, og vi erfarer videre, at Foreningen endog har formaaet at faa Skuespiller Osw. Wallinie til at synge nogle af sine bedste Sange (blandt andet Rygaards „Flaget“). Musikdirektør Sophus Petersen er selvfølgelig ogsaa med, og skal bl. a. spille nogle flotte Solo-Numre, og Foreningens Medlemmer giver saavel Solo som i Kor deres bedste Sange.

Dragørs Sommerrevue „Lifligt fløjter“ blev en stor Succes!

Med lige saa stor Forventning, som i København med K imødekommer Scapas Revue, imødeser Dragørs folkning Sommerens Begivenhed: Dragør Boldklubs Revue. Endelig i Søndags Aftes fik „Lifligt fløjter“ — eller „Dragør Sommerrevue 1925“ sin Premiére paa Strandhotellet, hvis smukke Sal var besat af et forventningsfuldt Publikum.

Spændingen har i Aar været særstør, idet det store Spørgsmaal om den har været: Vil Sommerrevuen blive lige saa god som Vinterrevuen? Og vi skal da straks svare, den var bedre, ja endda betydeligt bedre end Vinterrevuen. Der var mere Kolorit og mere Stil over hele denne Gang.

Revueen, der var ganske blottet for Handling, var egentlig mere en Parat, der i 3 Akter og 21 Afdelelser gav glimrende Udsnit af Lises Foreteelser i Dragør — godt streret. Alt af Betydning, der er kommet siden sidste Revue, var taget med. Og de forskellige „Hip“ blev mest og Sange givet i en harmløs elskværdig Form, der ingen forede, men morede alle.

„Lifligt fløjter“ — s Fædre: d'Hr. Kaj Holbech, Arthur Jensen, Sofus Petersen og Ejnar Roschou, havde Ære af deres Værk, saa det blev: „Mange Kokke o. s. v.“ — med i hvert Fald ikke denne Gang. I det smarte Program, der endede om Scapas, var for Resten Forfatterkabet til hver enkelt Sang sketsh angivet. (Var det ikke idé for Hr. Skaarup?)

Skuespiller Osw. Wallinie havde enesat Revuen med stor Dygtighed. Naar Udførelsen var saa god som i dette Tilfælde, næsten blottet for alle „Amatørfej“, kan han sikkert tilskrive sig Hovedparten af den derfor.

Teatermalers Nic. Hartvig havde udmærkede Dekorationer. 1ste Akt foregaar paa Torvet med Lepælen og Ravens Benzintank i en udmærket Forening, 2den Akt paa Havnen og 3die Akt ved Havnen paa Avnefestens Dag. I 3die Akt gav Hr. Kauffmann Bevis for, at man i Dragør ogsaa kan arrangere Besøgs-effekter.

Aktørerne udførte hver især deres Roller saaledes, at selv „virkelige Skuespillere“, ikke kunde have sagt det bedre. D'Hr. Kaj Holbech og Arthur Jensen var ovenud fortræffelige, men de blev iøvrigt for-

træffeligt bistaet af den øvrige Stab, og da særlig af Carl Burmeister.

Kaj Holbech, maskeret som en gammel Kaptajn, sang i 1ste Akt en af ham selv forfattet Sang: „Dragør, Dragør, dejlige By“, hvorefter vi tillader os at gengive følgende Vers:

Dragør, du Perle ved Øresunds Kyst, her har jeg levet med Liv og med Lyst;

fra jeg var lille til jeg blev stor, klang i mit Øre de jublende Ord: Dragør, Dragør, dejlige By, lige Skøn i Kvæld som i Gry, smaa røde Tage, Sundet det blaa, saa vil du stedse for mig staa.

Naar jeg paa Havet ene stod Vagt, Minderne drog mig med sølsom en Magt.

Her i mit Hjerte kæmped en Dyst med mine Længsler mod hjemlige Kyst.

Dragør, Dragør, dejlige By, o. s. v.

Her jeg min Livskvæld nyder i Ro, Sindet er Fred og Hjertet er fro; hvor end jeg kommer jeg hører de Ord,

sunget af Minders usynlige Kor: Dragør, Dragør, dejlige By, o. s. v.

Sangen var ledsaget af 4 Tableauer. I 2den Akt gjorde Arthur Jensen formidabel Lykke med Sangen „Mange, mange Aar“, og ligeledes d'Hr. Holbech og Carl Burmeister med „Han stammer fra Dragør“.

I Slutningen af 2den Akt ankommer den fra sidste Revue kendte Trafikminister fra Honolulu (Arthur Jensen). Den, der paa Forhaand vilde mene, at det vilde blive denne Revues svage Punkt at tage sidste Revues „Hovedfigur“ med igen, blev skuffet, thi Arthur Jensen fejrede paany en mægtig Succes paa denne Figur. Og da han i 3die Akt først har foredraget de af ham selv forfattede nye Vers af „Et Trip til Honolulu“, maatte han tage fat paa alle de gamle Vers. Han blev derfor ogsaa til Slut — med Rette — udnævnt til „Dragørs første Æresborger“.

Og saa sluttede da den fortræffelige Forestilling med mange Fremkaldelser, og senere gik Dansen til Tonerne af Sofus Petersens Orkester.

Revueen blev gentaget i Onsdags, ligeledes for fuldt Hus.

Saafernt den atter gentages, vil vi anbefale alle, der endnu ikke har set Revuen, at sikre sig Billet. Der har sikkert aldrig tidligere, og bliver maaske aldrig mere, en saa god Dragør-Revue som „Lifligt fløjter“. Og Overskudet gaar som bekendt til Dragør Idrætspark. Hr. Axel.

Dragør-Revueens fortsatte Succes!

Alt udsolgt til 4. Opførelse i Aften.

„Alt udsolgt!“ det har været Revuekomiteens stadig tilbagevendende Omkvæd, og paa Trods af, at Revuen allerede har gaaet for 3 fuldstændig udsolgte Huse — kan der ogsaa til Ekstra-Forestillingen i Aften — altsaa den 4de Forestilling — meldes fuldstændig udsolgt. Skulde der være nogle uafhængte Billetter, sælges de i Løbet af Dagen i Dag fra de sædvanlige Udsalgssteder — men vi er blevet bedt om at gøre opmærksom paa, at der absolut intet Billetsalg finder Sted ved Indgangen. Revuen bliver fikset op med nye Viser, Vers og Brandere, det forlyder, at Kommunalbestyrelsens nyvalgte Formand allerede vil vise sig i Revuen, at Kokken vil vise sig som Fodboldspiller i Sportskostume, med en ny morsom Vise, samt at

Revueens Instruktør, Hr. Skuespiller Osw. Wallinie,

vil blive indlagt i Revuen og blandt andet synge Rygaards prægtige „Flaget“ samt hans Succes-Sang fra sidste Opførelse, den smukke „Der staar en Stjerne i Øst“. Musikdirektør Sofus Petersen møder med 4 Mandes Orkester, saa der skal nok blive livligt paa Strandhotellet den Aften.

Revueens Regnskab for de 3 første Opførelser — som vi bringer andet Steds i Bladet — udviser jo et smukt Overskud til de to Institutioner Idrætsparken og Borgeforeningens Lærlingekasse. Revuens Overskud i Aften vil tilfalde et Fond til Fremme af Dragør Bys Interesser, bl. a. til Optagelsen af „Dragør-Filmen“ — men da det

En Scalarevue-Succes i Dragør.

Tennisforeningens Pragtrevue.

Da Bifaldslarmen havde lagt sig efter det smukkeste og mest smarte Slutningsoptrin, der nogensinde er vist herude i Dragør, og som vist neppe ret mange Amatør-Revueer kan vise Mage til, maatte man uvilkaarligt spørge sig selv, hvor man befandt sig. — Var det Scala? — Nej, der genkendte man jo de to Konger paa hver Side af Scenen — jamen, saa var det jo virkelig Dragør Strandhotel, paa hvis Scene der sandelig i Løbet af et Par Timer var fremtryllet en hel lille Scala-Revue, der ligesom sin store Bro'r inde i Byen fik en vaskeægte Succes.

Skal der dryppes en lille Smule Malurt i dette ellers saa succesfyldte Bæger, saa lad os gøre det med det samme — for at faa det ubehagelige overstaaet: Jesper Oldfuks kunde godt have beholdt sit 1 Akts „Lystspil“ hjemme i Skrivebordsskuffen — dog maa vi tilføje, at saavel d'Hr. Aage Verner Nielsen, Aage Hoffmann, Erling Kiærulff og Sven Haagen Hansen samt Frk. Gudrun Verner Nielsen sled tappert i det og havde virkelig hver især faaet en lille Figur ud af deres Roller — men som sagt, Stykket fængede ikke, og Revuen — som er en funkende og kostbar Stjerne paa Revue-Himlen herude — kan magelig alene mere Publikum en hel Aften. Thi allerede i Revuens 1. Akt, 2. Afdeling kom Stemningen paa Kogepunktet ved en ualmindelige vittig og morsom, men dog diskret, Parodi paa „Eventyrfortælleren“ Sekretær Holbech, godt udført af Sven Haagen Hansen. Efter denne Parodi fulgte en vittig lille Sketch „Ungdomslykke“ — nydelig spillet af Frk. Ruth Lundquist og Kaj Dyrbye. Frk. Gudrun Verner Nielsen sang som en Garçon-Kvinde en udmærket Vise med Omkvædet:

„Tror han selv da“. Og videre gik det Slag i Slag. Kiærulff sang en tilpas — af ham selv skrevet — ondsksfuld Vise: „For Sportens Skyld“, og Hoffmann tog som Adlongæst en stor Succes hjem med en brillant Vise paa „Det er Nat“ — Melodien — bistaet af Frøkerne Gunnar i smagfulde Kostumer, i en særdeles charmerende Scenebelysning. Frk. Kiærulff sang nydeligt en fransk Zigøjnervise — og saa kom 1. Akts Finale, betitlet „Black and White“. I en futuristisk Dekoration, i smagfulde Kostumer og med en Fart og Appel der næsten tog Vejret fra Publikum, hamredes Successen allerede godt fast der.

2den Akts 1. Afdeling, der hed „Skolebladet“ vakte vild Jubel, men blev ogsaa fornøjeligt spillet af Sv. H. og Kaj D. Dernæst en skotsk Dans, „Tennisfilosofi“, hvor det ligefrem regnede med Brandere, en god Vise sunget af Kiærulff med Omkvædet „De ligner hinanden“, en smuk Hyldest til Dragør sunget af Frk. Cornelius Knudsen, og endelig den storslaaede Aktafslutning, der paa den ny amerikanske Melodi „Tea for two“ med samtlige Revuens Medvirken- de i en flot Dans satte et smukt Punktum for en solid Revuesucces. Naar vi sluttelig nævner, at Musikledsagelsen var i de bedste Hænder hos d'Hr. Myrdal og Knudsen og at Hr. Wallinie havde forestaaet Iscenesættelsen, hvilket jo er ensbetydende med, at den er god, og at Hr. Kaufman klarede Belysningsarrangementerne brillant.

Dragør havde for en Maaned siden sin Nørrebro-Revue-Succes, den fik i Fredags sin Scala-Revue-Succes — hvad kan man saa med Billighed forlange mere.

K. H.

Januar 1925

I Søndags Aftes præsenteredes vi for „D. B.“s 5. Revue, kaldet „Jubilæums-Revue“ eller „Saa bli'r der sjovt herude“, og den blev ligesom sine 4 Forgængere modtaget med mægtigt Bifald af det i Strandhotellets Teatersal tætpakkede Premiérepublikum.

Salen var festlig smykket og unge „D. B.“er optraadte som fikse Programsgælgere. Selve Programmet manede ogsaa til Fest, holdt i rødt og hvidt, som det var, samt forsynet med Billeder af Mesterkokken og Debutanten Richard Andersen, hvorhos der mellem Teksten var indføjet nogle ikke kedelige Annoncer fra Byens Forretningsdrivende.

Lidt forsinket — muligvis af Hensyn til den ikke ringe Del af Publikum, der i Dragør altid kommer et Kvartal efter den annoncerede Tid — begyndte Sofus Petersens Orkester paa Overturen, som modtoges med kraftigt Bifald.

Endelig udløstes Spændingen: Tæppet gik op, og i de kommende ca. 3 Timer forevistes Revuens mange Afdelinger, som indeholdt pragtfulde Dekorationer, mange udmærkede Viser, humorfyldte Skuespille-re, nogle bedaarende Kostumer og virkelig en Traad af Handling.

Vi vil begynde med at foreslaa, at Revuens allerbedste Sang blev sunget i 3. Akt af Kok Kokkesen — alias Arthur Jensen —, og helt tilfældig er det vel ikke, at Revuen har faaet sit Navn af Omkvædet til denne Vise. Versene om Leths Grete, Repræsentant Høyers Film og Skomagermester Sjonsti's Virksomhed i Forældreforeningen, modtoges med rungende Bifald og Bravoraab og maatte gentages atter og atter, indtil Kokken var ganske udmattet.

I Revuens Forspil præsenterede Frøken Elly Svenstrup som en bedaarende Gaasepige Revuens Hovedkræfter i Skikkelse af Gæs og Gaser. Et godt Paafund, der gjorde fortjent Lykke. I 1. Akt lagdes Grunden til Revuens Traad af Fru Bothmann, der sad i et pragtfuldt Dragør Eksterior ved Spinderokken og sang en smuk Sang om sin Ungdomskærlighed. Verner Riiber optraadte som et af Dragørs vidunderskønne Postbude, der gennemlæste de til forskellige Borgere i Byen ankomne Postkort, og Elly Svenstrup afleverede en god Sang: „Der mangler lidt endnu“. Endelig kommer Mesterkokken ind paa Scenen, som en flot Dragørborger, der nu som Turist besøger sin Fødeby; en sand Bifaldsstorm modtager ham og fornys efter en i Forbindelse med et Drengekor afleveret udmærket Vise. Endnu byder Akten paa en fornøjelig Vekselsang med Omkvædet „Den ku' Du og jeg ha' klaret li'saagodt“, sunget af Kaj Leth og Svend Jans i to Brolæggers Skikkelse, og et af Revuens allerbedste Numre: Rigmor Svenstrup som „Den kvindelige Natvægter“, der skal passe paa, at en Række af Byens ældre Mandfolk faar Nattero og i den Anledning synger Sangen: „Hvor Uskyld bor“, der modtoges med øredøvende Bifald. Brillant gjort, Frøken Rigmor!

2. Akt lægger ud paa det nuværende Dragør Museum, hvor Revuens unge Elskerpar har Stævnemøde, fordi det er et af de Steder i Byen, hvor der aldrig kommer nogen. Forskellige morsomme Sjældenheder forklares og forevises af Axel Ravn, som Museets Kustode. Et fantastisk Nummer: „Ridder van Robot“ skuffede maaske en Kende, medens Verner Riibers Prinseviser gør fortjent Lykke, ligesom Elly Svenstrup under stærkt Bifald afleverer en Vise om „Fatters, Mutters, Søster og Brutters og hele Familiens“ Sommerudflugt til Dragør.

De to følgende Afdelinger, der dels foregaar i Amagerbanens Rutebil og dels paa den paatænkte Færge til Sverrig, kunde der maaske være

bragt endnu mere ud af fra Forfatterens Side; men de Optrædende ydede deres bedste, og de forskellige Sange høstede varmt Bifald.

3. Akt prægedes først og fremmest af Mesterkokkens ovennævnte Succesviser; men ogsaa Rigmor Svenstrups nydelige Sang: „Skibsdrengens Farvel til Barndomshjemmet“ gjorde vældig Lykke. Derefter traf vi paa Parkeringspladsen — en ganske fortrinlig Dekoration — Elly og Rigmor, der spørgende synger til Richard Andersen: „Hvor mon dit Hjerter parkerer“, selvfølgelig kommer han selv ind og besvarer Spørgsmaalet. Han modtages med stormende Bifald, og en mægtig Laurbærkrans overrækkes ham af Redaktør Kaj Holbech, der udtalte følgende:

Kære Richard!

Maa vi, dine Revuekammerater, give dig Hæderskransen — ogsaa for din vellykkede Debut i Aften, men dog først og fremmest i Beundring for dit store Arbejde for Dragør Ungdom.

Efter Talen fornyet Jubel! Endnu maa vi omtale det lokale Musikkorps, der spiller op udenfor den nye Museumsbygning ved Havnen paa Jubilæumsdagen, hvor navnlig Ravn havde en herlig Maske, og saa Mesterkokkens naturtro Forening med Fru Bothmann, der modtoges med larmende Bifald.

Til Slut Masser af Fremkaldelser og Tale af Herr Lærer Andersen for Forfatterne, d'Herr Kaj Holbech og Ejnar Rosshou, og iøvrigt hele det fortræffelige Revuepersonale, som han paa Publikums Vegne takkede for det store Arbejde, der var blevet lavet — og saa særdeles godt lavet.

Alle de optrædende spillede løs med Humor — Frøken Inger Seier bad i Programmet om Overbærenhed paa Grund af Bronchitis — men klarede trods dette Minus sine Sange helt pænt, men vi tror ikke, at nogen tager det fortrydeligt op, naar vi fremhæver Arthur Jensen som Revuens bærende Kraft. Hans Humor er enestaaende, og ingen i Dragør kan synge en Vise som han.

Iscenesættelsen var som sædvanlig foretaget med kyndig Haand af Oswald Wallinie, og de ypperlige Dekorationer var alle malet af Poul Jans — Dragørs Carl Lund.

Kostumerne var med Talent tegnet af Frøken Inger Seier. Foruden den kvindelige Natvægters smagfulde Dragt, kan vi ikke lade være at omtale Elly og Rigmors gennemført smukke Kostumer paa Parkeringspladsen.

Musikken var helt godt lagt til Rette af Sophus Petersen og for et Par enkelte Melodiers Vedkommende af Leo Svenstrup.

Et mægtigt Arbejde er der lagt i Revuen baade af Forfatterne, de Optrædende og øvrige Agerende, men den bedste Løn herfor er sik-

kert de fyldte Pengekasser, som denne Revue, ligesom de tidligere, vil skaffe til „D. B.“s Idrætspark. Revuen vil blive set ikke alene af gamle og unge i Dragør, men fra alle Egne af Amager, ja selv fra København vil Folk strømme sammen paa Strandhotellet i Dragør til de kommende Forestillinger.

Jens Holbech.

1925